

Nr. 50 - Persillekræmmeren - 2007

Minder fra Stensballeskolen

af søstrene Simonsen, tidl. Stensballe

Vores skolegang strækker sig fra august 1962 til marts 1976, hvor vi flyttede fra Stensballe. Vi boede på Husoddevej 12a i en funktionærbolig, som hørte under Østergaards Frøavl, hvor far arbejdede. Mor var hjemmegående.

Før vi startede i skolen, skulle vi til en skolemodenhedsprøve. Det er en oplevelse, vi alle tre husker tydeligt. I de første skoleår stod vi klassevis to og to på række ude i skolegården, når klokken ringede ind, hvorefter læreren hentede os. Da årgang 1962 startede, var der kun ét spor på hele skolen, der havde omkring 140 elever. Efter 2 år var elevtallet steget til 200, og der var til og med 7. klasse. Derefter skulle man til Horsens for at få overbygningen.

Ved kommunesammenlægningen i 1970 ændrede skolen navn fra Vær Nebel Fællesskole til Stensballeskolen.

Vi gik også i skole om lørdagen. Men fra 1969 havde vi fri om lørdagen i sommermånederne, og i 1970 indførtes 5-dages ugen. Allerede fra 1. klasse fik vi standpunktsbøger med hjem.

Luftfoto af Stensballeskolen, ca. 1963.

1962 – 1972

Dorte Simonsen, sygeplejerske i Holbæk.

Vi var en blandet klasse med elever fra Stensballe og oplandet. Det var spændende at komme til fødselsdag på landet, så fik vi lov til at køre med skolebussen. Vi havde kun 2 lærere det første år, fru Schütt og lærer Ring samt en gymnastiklærerinde. Jeg lærte hurtigt at læse, regne og skrive, der var hovedfagene i de første år. I skrivning var ”bolsjepædagogikken” fremherskende. Det handlede om at få klistermærker for veludført arbejde i kladdehæfterne. Mit største problem i de første klasser var at huske at sige De til lærerne.

I 3. klasse fik vi håndarbejde. Det hørte absolut ikke til mine yndlingsfag. Alle de ufærdige håndarbejder (og det var de fleste) tog jeg med hjem og mor lavede dem færdige, så de kunne tage sig pænt ud til den årlige udstilling i gymnastiksalen ved skoleårets afslutning. I 5. klasse fik vi nye lærere. Det var en revolution, og tiltaleformen ”De” blev afskaffet. Fru Hammershøj var en af mine bedste lærere, og vi er stadig på julekort med hinanden. Jeg tænker altid på hende, når ”Moldau” af Smetana spilles. Udflugterne foregik via Odderbanen, hvor vi mødtes på trinbrættet ved Husodde.

I 7. klasse kom kommunalreformen og hermed mange nye elever fra Horsens. Lejrturen gik til Blokhus. Vi blev delt i real og almen 8. klasse i slutningen af skoleåret. Jeg startede i realen, og det blev mine bedste skoleår. Der var mange lektier og 13 skalaen indførtes. I 2. real var vi på tur til England. Når jeg i dag mødes med den gl. realklasse og lærerne Hans Ryborg og Bente Hammershøj, så er det de 2 ture, der, blandt meget andet, tales om.

I 3. real var det vist mest fester og andre ting, der fyldte frem for skolearbejde eller måske var jeg bare træt af at gå i skole, så jeg stoppede med en realeksamen.

1964 - 1973

Anna-Mette (Simonsen) Frederiksen, børnehaveklasseleder i Herlev.

Vi startede i 1. klasse med at sige De til fru Hald. I 2. klasse fik vi ny klasselærer, hvor vi måtte sige du og efternavn til læreren, men vi stod stadig i række to og to uden for klasselokalet og ventede på læreren. Jeg husker tydelig en episode fra 2. klasse, hvor både læreren og mine følelser kom i kog. Dengang sad læreren ved sit kateder, som stod på et podium, der var langs tavlen, og når vi skulle have rettet i vores hæfter, stod vi ventende på en lang række. Da det blev min tur grinede jeg af et eller andet. Læreren sagde til mig ”du har et dumt grin”. Jeg svarede resolut ”det har jeg købt af min fætter for to kroner”. Senere, da jeg sad på min plads og tænkte over episoden, syntes jeg det var strengt sagt af min lærer. Derfor gik jeg op til katederet og sagde ”jeg skulle hilse fra min mor og sige, at du også har et dumt grin” (jeg turde alligevel ikke stå alene om dette

udsagn). Hvorefter læreren råbte ”ud – døren er dér”. Det var min første og eneste gang uden for døren. Jeg kan stadig huske, at en af drengene fra min klasse kom ud for at tisse (toiletterne var i gården), og han sagde til mig, at det var uretfærdigt, at jeg var kommet uden for døren.

Et af årets højdepunkter var skolefesten, hvor 5. klasse spillede komedie. Vores klasse spillede ”Jo mere vi er sammen” med lærer Elmer ved klaveret. Biblioteket var et af de foretrukne steder for mine søstre og mig. Vi lånte rigtig mange bøger, og lærer Højmark var altid god til at vejlede.

Et af de store højdepunkter var, da Stensballe skolen fik svømmebassin.
Vi var flittige brugere og fik lært at svømme.

Selv om der var mange ting i min skolegang, jeg var rigtig glad for, var der også perioder, hvor jeg havde det svært, især i 6. og 7. klasse. Dengang var det alt for afhængigt af den enkelte lærer, hvordan konflikter og mobning håndteredes. Dog blev jeg glad for at gå i skole igen i 8. og 9. klasse. I 9. klasse havde vi en rigtig spændende tur til Berlin. På den østlige side af muren så vi vagter i brune uniformer med lange geværer, kontrol mv. Det gjorde et stort indtryk på os.

1967 – 1976

Lisbeth Simonsen, pædagog i Roskilde.

I august 1967 var det min tur til at starte i 1. klasse. Jeg mødte op i hjemmesyet gul kjole (som bierne sværmede om) og en ny læderskoletaske. Det var kun første skoledag, vi stod ude i skolegården. Vi sagde du og efternavn til lærerne, og senere kom vi på fornavn med enkelte lærere. Jeg skrev med venstre hånd, og det var besværligt med fyldepen. Min klasselærer ville have mig til at skrive med højre hånd, men min mor sagde nej til dette. Hun havde selv prøvet det og syntes ikke, at jeg skulle gennemgå de

samme svære prøvelser. Efter nogle år fik vi lov til at skrive med kuglepen. Det gav bedre karakterer i skrivning mv.

I 3. klasse var vi mange elever, tæt på 30. Det gav en del uro i timerne. Lærerne løste det på forskellig vis, når vi larmede eller ikke hørte efter. Nogle rykkede i ørene, andre smed med kridt fra katederet, og en lærer piftede, så det sang i ørene. En af mine engelsklærere havde en vane med at kikke over brillerne og rundt i klassen til der blev helt stille. Vi rystede lidt (jeg gjorde i hvert fald), indtil hun valgte en, der skulle læse op. Jeg kunne godt lide hende og fik lært meget. Nogle af de bedste timer var, når vi fik læst højt af romanen "Intet nyt fra vestfronten". Den gjorde et dybt indtryk på mig.

I 7. klasse blev vi delt i 3 klasser. Det var rart, at der kun var 17 elever i hver klasse. Nyt var "klassens time", hvor vi snakkede om det, der optog os. Omgangstonen blev mere og mere fri. Vi lavede en aftale om, at hvis vi glemte en bog 3 gange, fik man en eftersidning. Jeg har stadig en til gode. Jeg blev drillet en del i min skoletid, idet mit ene øje "lukkede" (det var på grund af en slap muskel. Senere er jeg som voksen blevet opereret herfor), men jeg tog mig ikke af det, og så holdt drilleriet op. Nogle af drengene syntes, at det var vældig sjovt at give pigerne buksevand i skolegården og slæbe dem ned på drengenes toilet. Jeg slap, da jeg var for stærk

Vi havde en del hytteture i skoletiden. Den største oplevelse var nok turen til Bornholm i 1975. Vi var med toget til København, var i Tivoli i 3 timer, inden vi gik ned til færgen. Jeg husker en af mine klassekammerater var med i rutschebanen så mange gange, at han var syg under hele sejlturen.

Vi havde alle 3 stor glæde af de tilbud, der var på Stensballeskolen om aftenen.

Tre glade skolepiger, Dorte, Anna-Mette og Lisbeth på Husoddevej 12, 1967

